

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	Fn. I. 0550/1/2008
Data	20.10.2008
Organ wydający	Prezydent Miasta Suwałk
Temat	podatek od nieruchomości
Słowa kluczowe	lokale zajęte na działalność w zakresie ubezpieczeń społecznych

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Suwałk działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.),

postanawia:

- *uznać za nieprawidłowe* stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] dnia 28.07.2008 r., uzupełnionego pismem z dnia 22.09.2008 r. o interpretację prawa podatkowego w zakresie określenia kategorii oraz stawki podatku od nieruchomości dla gruntów pod budynkami oraz lokali zajmowanych przez instytucje ubezpieczeń społecznych jako opodatkowanych wg stawki obowiązującej dla prowadzenia w lokalu działalności gospodarczej,
- *stwierdzić, iż budynki oraz grunty zajęte na działalność instytucji ubezpieczeń społecznych podlegają opodatkowaniu według stawki określonej odpowiednio w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit c i art. 5 ust. 1 pkt 2 lit e ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, ze zm.) tj. „od gruntów pozostałych i budynków pozostałych”.*

UZASADNIENIE

Podatnik w dniu 28 lipca 2008 r. złożył wniosek dotyczący określenia kategorii oraz stawki podatku od nieruchomości dla lokali zajmowanych przez instytucje ubezpieczeń społecznych, w których prowadzona jest działalność statutowa z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Podatnik wskazał, iż Spółdzielnia jako zarządca nieruchomości jest płatnikiem podatku od nieruchomości wszystkich lokali użytkowanych na prawie spółdzielczego prawa do lokalu..

Podatnik stwierdził, iż jego zdaniem Spółdzielnia jako płatnik podatku winna odprowadzać podatek od wszystkich lokali użytkowych wg stawki obowiązującej dla prowadzenia w lokalu działalności gospodarczej.

Powyższe stanowisko jest nieprawidłowe z następujących powodów: ustawa o podatkach i opłatach lokalnych różnicuje stawki podatku od nieruchomości m.in. dla budynków lub ich części w zależności od rodzaju i sposobu użytkowania. „Pozostałe budynki lub ich części”, o których

mowa w art. 5 ust.1 pkt 2 lit e ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. nr 121, poz. 844 z późn. zm.), to budynki lub ich części niemieszkalne i nie związane z działalnością gospodarczą. Znaczącą grupę nieruchomości zaliczanych do tych kategorii stanowią budynki należące do partii politycznych, organizacji społecznych, fundacji, stowarzyszeń, związków zawodowych, administracji rządowej, pod warunkiem, że nie jest w nich prowadzona działalność gospodarcza.

W świetle art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest państwową jednostką organizacyjną posiadającą osobowość prawną. W myśl art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 ze zm.) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego jest centralnym organem administracji rządowej, podległym ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi i zgodnie z art. 59 ust. 23 niniejszej ustawy kieruje Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Zakres działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określony w art. 68 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego określony w art. 62 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie przewiduje prowadzenia przez te instytucje działalności gospodarczej.

Zatem jeżeli nieruchomość lub jej część zajmowana jest przez instytucje ubezpieczeń społecznych na prowadzenie działalności statutowej, wówczas taką nieruchomość opodatkować należy stawką właściwą dla budynków i gruntów tzw. pozostałych.

W tych okolicznościach faktycznych i prawnych należy stwierdzić, że przy opodatkowaniu lokali zajmowanych na cele statutowe przez instytucje ubezpieczeń społecznych, właściwym jest zaliczenie tych lokali w myśl art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do kategorii „pozostałych budynków lub ich części”.

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi – 60 dni od dnia wezwania do naruszenia prawa.